

haaber paa en ny. Man er nemlig ikke fornøjet med den Finanslov, der nu skal afstemmes, men man mener, at den ikke kan blive til Lov, undtagen en Tillægslov bliver givet jevnfides dermed. Det forekommer mig, at de, der have denne Opfattelse af den Finanslov, der nu skal afstemmes, burde følge det Exempel, der blev anvist af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), at stemme imod Finansloven. I Conseilpræsidentens Fraværelse have ærede Medlemmer jo et sikkert Tegns paa, at Regjeringen vil indstille den Finanslov, vi her idag vedtage, til Stadsfæstelse. Naar det ikke var Tilfældet, maatte efter min Formening Conseilpræsidenten nødvendigvis være tilstede. Naar det konstitutionelt er saaledes, medens det ærede Medlem mener, at han ikke er enig med Conseilpræsidenten og mener, at denne Finanslov bør ikke kunne indstilles, med mindre den har faaet Tillæg, saa forekommer det mig, at det naturligeste Udtryk for en saadan Opposition vilde være at følge det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds. — Anledningen til, at jeg bad om Ordet, blev givet mig af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) ved en lille Afbrudelse af mig, som han tog Anledning til nærmere at udvikle. Det ærede Medlem var stærkt paa Spidsen idag i sine Bemærkninger. Han fremsatte for det Første den Betragtning, at Folkethinget er ansvarligt for denne eller hin Regtelse af en Bevilling og de deraf opstaaede Konsekvenser. Jeg er fuldt enig med ham og Enghver om, at vi have vort moralske og politiske Ansvar, der gaar ud paa, at vi, saa godt vi formaa, skulle undersøge de Forhold, vi have med at gøre, og se at dele paa rette Maade med vort La og vort Nei, og jeg skal tilvisse ikke miskende eller underkjenne Betydningen af, at Medlemmer, der ere istand dertil og have Tid dertil, inden de sige deres Nei eller La, have søgt saameget som muligt haade ved personligt Diesyn og paa anden Maade at gjøre sig bekendt med de paagældende Forhold. Den Slags Ytringer spottet jeg ikke over, selv om man efter et praktisk Syn forandrer sin theoretiske Ansuelte til en anden. Det er Et; men naar det ærede Medlem med Hensyn til Regtelsen af denne eller hin Bevilling her i Folkethinget vilde give os Skyld for, at den Rone eller de Børn vare blege og syge, saa spører det ærede Medlem Folkethingets Ansvar over paa et Omraade, der slet ikke vedkommer os. Naar den vedkommende ansvarlige Minister, der her faaet sit Budget bevilget, ikke tror med disse Bevillinger efter Lovgivningen at kunne med sit Ansvar som Administrator blive i Bestyrelsen, saa maa han gaa sin Vej. Gjør han det ikke, saa har han et tungt Ansvar, thi saa gjør han ved at blive netop det, som det ærede Medlem kommer og bebrejder Folkethinget. Dernæst udviklede det ærede Medlem, at Folkethinget var inhumant. Nu er jeg overbevist om,

at han mener ikke Folkethinget i det Hele, han mener ikke sig selv og sine nærmeste Venner, men han mener et Flertal i Folkethinget, og saa fremstiller han denne Inhumanitet i en værre Skikkelse, end naar f. Ex. Soldater blive pryglede og mishandlede saa paa en og saa paa en anden Maade. Jeg har aldrig hørt en Signelse, der i den Grad har søgt at sætte Flertallet i det Thing, hvorefter man er Medlem, i Gabetoppen, som denne Signelse, naar man rigtig forklarer den. Det ærede Medlem har altsaa taenkt sig de allertrængeste og værste Skjælsord, Banden og Pryglen af Soldaterne, og saa mener han, at det er for Intet at regne imod den Stilling, Folkethingets Flertal indtager ligeoverfor Soldater, Underofficerer o. s. v. Det er Forklaringen. Jeg tror, at saadanne Billeder og en saadan Udvikling fra ærede Medlemmer dømme sig selv. Smidlertid vil jeg dog spørge det ærede Medlem: Naar har han seet eller lagt Mærke til, at nogen Bevilling her er blevet givet i Retning af at holde nogen Officersfamilie i ujunde Boliger? Fremlæg mig et eneste Exempel paa, at den vedkommende Minister har sagt til os, at denne eller hin Tjenestebolig, som Officererne eller Underofficererne ere kommanderede ind i, er usforvarlig, og at de enten maa have den istandsat eller Penge til at leie en anden, uden at de have faaet det! Jeg mindes aldrig, at jeg har været med dertil. Noget Andet er, om der gives en Del Boliger, hvis Bestaendighed vi ikke saaledes have undersøgt som det ærede Medlem maatte, hvor det staar til frit Valg for den vedkommende Bestillingsmand, om han vil have den eller det Beløb, som ellers afbrages i hans Løn, og i Tilfælde af et saadant Valg kan man — den eneste Folkethingsmand eller Flertallet — dog ikke stille sig op som Formynder for en saadan Familie. Men saa spørger jeg: Har man da overfor denne Klasse Bestillingsmand været saa urimelig karrig med Hensyn til deres Lønninger og deslige, at de have været nødt til ofte at træffe Valget mellem flette Boliger og Afkortning? Det kan jo, bortset fra Sundhedshensyn, have nogen større Værdi. Jeg forstaar overmaade godt, at der er overordentlig mange Bestillingsmænd ligesom mange andre Borgere, der have det overmaade knapt, og vi maa lidt beklage, at det er saa; men jeg vil gjøre opmærksom paa, at naar Forslag have foreligget fra Regjeringen om Underklassernes Lønning, have vi ved eget Initiativ søgt at forhøje den, og naar der har foreligget Forslag om Pensionering og Invalideforsørgelse, have vi søgt at gjøre den bedre. Jeg tror ikke, det kan benægtes. Med disse Bemærkninger viser jeg hele denne Skildring og dette Ansald paa Folkethingets Flertal for dets Virksomhed ligeoverfor disse fortjente Mænd i Staten, nemlig Underklasserne, tilbage. — Med Hensyn til hvad der er talt om Uniformeringen vil jeg kun sige, at jeg vilde sætte Pris